

дає підставу уточнити методику розрахунку прибутковості фінансових інвестицій в облігації, які утримуються для погашення. Слід зауважити, що активний ринок цінних паперів в Україні перебуває в зародковому стані, тому ринкову вартість можна визначати лише для обмеженого кола цінних паперів (наприклад, для акцій привабливих підприємств, які можна легко купити й продати в будь-який момент часу). При цьому, визначення справедливої вартості переважної більшості цінних паперів можливо лише за допомогою експертної оцінки.

Таким чином, прийняття управлінських рішень щодо оцінки та способу здійснення фінансових інвестицій підприємствами, на наш погляд повинне враховувати наступне. Обмін цінних паперів власної емісії на фінансові інвестиції є формуванням власного капіталу підприємства й собівартість фінансової інвестиції повинна визначатися за справедливою вартістю переданих цінних паперів, що прирівнюється до поточної ринкової вартості цих або аналогічних цінних паперів на фондовому ринку, а при відсутності такої застосовується експертна оцінка. У свою чергу, ринкова вартість фінансової інвестиції може бути сформована лише при наявності активного ринку, де: продаються й купуються однорідні товари; у будь-який час можна знайти зацікавлених продавців і покупців: інформація про ціни є доступною.

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СИТУАЦІЇ

Ратій Г.В., гр. МОСБ-1-19

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.В. Руденко**
Харківський торговельно-економічний коледж КНТЕУ

Запорукою виживання та основою стабільного стану підприємства в сучасних умовах господарювання служить його фінансова стійкість. Вирішення завдань стабілізації фінансового стану підприємства вимагає розробки власної політики управління фінансовими ресурсами, переосмислення організаційно-методичних аспектів подання та аналізу інформації про діяльність підприємств, сучасних методів об'єктивної комплексної оцінки й прогнозування.

Фінансова стійкість підприємства є однією з ключових характеристик фінансового стану, представляючи собою найбільш

емний, концентрований показник, що відбиває ступінь безпеки вкладення засобів у це підприємство. Для успішного управління фінансовою стійкістю необхідно розробити підхід до визначення даного поняття й відповідно до нього виробити способи оцінки стабільності фінансового стану.

Дослідження теоретичних положень, які розкривають сутність фінансової незалежності підприємств виявило відсутність єдності підходів до трактування поняття “фінансова стійкість”. На нашу думку, необхідно акцентувати увагу на тому, що це комплексне поняття, яке володіє внутрішніми і зовнішніми формами прояву, формується в процесі усієї фінансово-господарської діяльності, знаходиться під впливом безлічі різних факторів.

Відомо, що визначення фінансової стійкості ґрунтується на умові наявності грошової складової в активах, яка характеризує потенційну можливість розрахунків по всіх зобов'язаннях. Це забезпечить фінансову незалежність від кредиторів, знизить ризик банкрутства, і буде передумовою відсутності фінансових проблем у майбутньому.

Управління фінансовою стійкістю є важливим завданням менеджменту протягом усього існування підприємства з метою забезпечити незалежність від зовнішніх контрагентів (зовнішня фінансова стійкість – стійкість відповідати по своїх боргах і зобов'язаннях) і раціональність покриття активів джерелами їх фінансування (внутрішня фінансова стійкість).

Деталізація процедурної сторони методики аналізу фінансової стійкості залежить від поставленої мети, завдань, а також різних чинників інформаційного, тимчасового, методичного, технічного, кадрового забезпечення.

Найбільш доцільним, на нашу думку, є виділення процедур експрес-аналізу та деталізованого аналізу фінансової стійкості підприємства.

Аналіз фінансової стійкості підприємства пропонуємо деталізувати за наступними напрямками:

- розрахунок кількісних та якісних показників фінансової стійкості підприємства;
- порівняння окремих розрахункових показників, що характеризують фінансову стійкість, із рекомендованими нормативними показниками;
- визначення тенденцій зміни розрахункових показників фінансової стійкості підприємства (просторово-часовий аналіз);

- оцінка фінансової стійкості підприємства на момент (визначену дату) і в середньому за період з урахуванням впливу чинників;
- аналіз та оцінка перспектив розвитку підприємства на базі проведення прогностичного аналізу фінансових коефіцієнтів.

Проведене дослідження показало, що існуючі методики аналізу фінансової стійкості можуть приводити до різних результатів, що пояснюється різним підходом до класифікації активів і тимчасовими аспектами, що враховуються в аналізі. На вибір тієї або іншої методики для управління фінансовою стійкістю впливає часовий період, за який необхідно оцінити фінансову стійкість. Але, на відміну від звичайного коефіцієнтного аналізу, для цілей управління методика аналізу повинна вказувати на фактори, що впливають на фінансову стійкість.

Застосування запропонованої методики аналізу фінансової стійкості дозволить своєчасно збирати й оцінювати наявну інформацію, обґрунтовувати застосування обліково-аналітичних процедур і способів аналізу, проводити порівняльну оцінку рівня фінансової незалежності підприємства. Усе це певною мірою буде сприяти раціональній побудові функціональної системи взаємозв'язків із проведення аналізу, підвищенню його якості й ефективності.

Таким чином, рекомендовані підходи до аналізу фінансової стійкості з метою управління дозволять зробити оцінку залежно від наявності та стадії кризи підприємства, а також визначити найбільш впливові чинники.

ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА НАПРЯМКАМИ РЕФОРМУВАННЯ

Руцишин Н. М., канд. екон. наук, доц.

Мутян І.Є., гр. 361

Львівський торговельно-економічний університет

Стан та рівень пенсійного забезпечення громадян України залишається однією з найголовніших проблем соціально-економічного розвитку держави. Поряд із тим, що в країні проводиться наступний етап пенсійної реформи, а рівень основних соціальних стандартів постійно підвищується, як і витрати із державного бюджету на такі цілі, реальні розміри пенсійних виплат більшості одержувачів надалі залишаються дуже низькими. Зважаючи на це, проблема покращення пенсійного забезпечення громадян в Україні є вкрай актуальною, а від